

Presentació a Barcelona de la ILP, impulsada per ACPV, per a garantir la recepció de mitjans àudio-visuals en territoris amb llengua compartida.

Una trentena de personalitats del món polític, social i cultural del Principat es van aplegar a la seu d'Òmnium per expressar el suport a la recollida de signatures per a la iniciativa legislativa popular promoguda per ACPV. Cohesió territorial, unitat de la llengua i indústries àudio-visuals més potents: tres oportunitats que les falses fronteres imposades des de la política neguen a les comunitats lingüístiques no castellanes de l'estat espanyol.

L'etapa postautonòmica de la comunicació

El 9 de desembre del 2007 la Generalitat valenciana precinta el primer dels tretze repetidors d'ACPV que permeten la recepció de TVC en territori valencià. L'Alcoià, l'Alacantí i

el Baix Vinalopó queden desconectats. Aquell dia començava una ofensiva de l'executiu de Francisco Camps, amb la connivència de l'estat espanyol, per a destruir el fruit del treball de moltes ini-

ciatives populars que, des del 1985, havien pogut fer arribar el senyal de TVC a tots els territoris de parla catalana.

La societat catalana, abocada.

Avui, 25 anys després de les primeres emissions de TVC als Països Catalans, la societat civil es torna a mobilitzar per impedir el trencament definitiu de l'espai nacional de comunicació. L'objectiu és assolir 500.000 signatures per a promoure una iniciativa legislativa popular al Congrés espanyol que garanteixi la recepció directa de les emissions de ràdio i televisió autonòmiques en

territoris amb la mateixa llengua. Ras i curt, es tracta d'obtenir la reciprocitat de les emissions de mitjans autonòmics als Països Catalans, però també en els àmbits del basc i del gallec (vegeu EL TEMPS de la setmana passada).

La ILP té el suport de nombroses personalitats de la societat civil i el món polític, que dimarts passat van aplegar-se a la seu d'Òmnium Cultural de Barcelona. Una trentena de representants de col·legis professionals, de sindicats, del món de la cultura i de la política hi van ser presents.

Els ex-presidents de la Generalitat Jordi Pujol i Pasqual Maragall, l'ex-president del Parlament Joan Rigol, la directora de TV3, Mònica Terribas, i el president d'ACPV, Eliseu Climent, van expressar –en representació de la llarga llista de persones que donen suport a la ILP– la transcendència d'aquesta norma per a garantir el futur d'un espai de comunicació nacional.

Canviar les regles de joc. “Des de la transició, aquesta ILP pot ser el pas més gran que fem per blindar l'espai de comunicació català. Cal un canvi de l'estatus i de les regles del joc per a les llengües no castellanes, ara recluses dins l'àmbit autonòmic. Hem de començar l'etapa postautonòmica de la comunicació, i l'única sortida és la ILP”, va sentenciar Eliseu Climent.

Així mateix, l'ex-president Jordi Pujol va denunciar que “els qui posen com a única frontera àudio-visual al món Alcanar no tenen vergonya”, i va insistir que “ni la gent que ho fa ni la filosofia que hi ha al darrere no mereixen cap respecte”. Dit això, Pujol va reconèixer que “cal anar a negociar a Madrid i mirar d'entendre'ns-hi per resoldre aquesta situació, aprofitar els instruments legals per fer-nos respectar, perquè aquesta és una batalla nacional important”.

L'ex-president Pasqual Maragall, que en començar la seva intervenció va recordar que els seus orígens són a Monòver i que, per tant, també té una qüestió sentimental amb el País Valencià, va afegir-hi un altre element de reflexió: el paper que hi han de fer les empreses. “Seria bo que els sectors econòmics del país, i no només els polítics, s'impliquessin en aquesta lluita, perquè a la vegada que construïm un espai mediàtic nacional també en podem

forjar un d'econòmic, creant indústries àudio-visuals més potents en un mercat més ampli”, va reclamar Maragall. L'ex-president es va mostrar optimista sobre el futur de TV3 als Països Catalans, tot afirmant que “en un món globalitzat com l'actual, les tecnologies ja permeten de saltar-se aquesta mena de fronteres. És absurd de posar-hi límits d'aquesta mena.”

Joan Rigol, ex-president del Parlament de Catalunya, va afirmar que “les dues armes que té aquest país són la democràcia i la tossuderia”, de manera que “si bé estem condemnats a haver de demostrar sempre que som una nació i una comunitat lingüística, ens en sortirem”.

El factor econòmic. La directora de TV3, Mònica Terribas, es va mostrar més pessimista. “TVC és un patrimoni comú, que ha d'estar al servei del país. Això és de sentit comú. Però sembla que aquest sentit comú és cada dia més lluny de la política. TVC ha de ser un subjecte actiu per a la construcció na-

cional i la cohesió social”, va expressar Terribas, que va advertir que l'avantprojecte de llei de l'àudio-visual espanyol “deixa el sector a mans de les privades”. En aquest sentit, la directora de TV3 va assegurar que “TV3, Canal 9 i IB3 hem de poder compartir mercats, perquè un mercat àudio-visual més ampli és també un factor econòmic potent que permetrà de disposar de més continguts i més bons en llengua catalana”.

Cohesió territorial. Tots els assistents van coincidir a destacar que la reciprocitat de TV3, Canal 9 i IB3 garantiria la cohesió territorial dels Països Catalans, amb més de tretze milions d'espectadors potencials, un mercat que faria més potent la indústria àudio-visual en llengua catalana. D'una altra banda, s'acabaria el debat valencià-català, perquè es constataria que hi ha una sola comunitat lingüística i no pas dues. I, anant encara més enllà, en un futur el reconeixement del català a Europa seria més viable.

Gemma Aguilera

accidents
llorenç rosanes i mulet

Lleida, del 17 de setembre al 18 d'octubre de 2009
Sala Gòtica. Institut d'Estudis Ilerdencs
Pl. Catedral s/n. Tel 973 27 15 00
www.fpiei.cat

Diputació de Lleida
INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCs